

Sygn. akt IV U 120/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska Rozmus
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w Olsztynie

sprawy A. T.-S.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania A. T.-S.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 9 grudnia 2014 roku nr (...).2014

oddala odwołanie

IV U 120/15

UZASADNIENIE

Odwołująca A. T.-S. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. z dnia (...) w zakresie dotyczącym uznania, iż nie spełnia przesłanek o prawie ruchu drogowym. Wskazując na dolegające jej choroby i dysfunkcje podniosła, iż dolegliwości te utrudniają odwołującej wykonywanie codziennych obowiązków życiowych i funkcjonowanie w środowisku. Stan chorobowy odwołującej ma charakter postępujący i nie rokujący poprawy.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o oddalenie odwołania. W związku z przeprowadzonym postępowaniem organ wydał orzeczenie na posiedzeniu w dniu(...) utrzymując w mocy decyzję Miejskiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności . Organ orzekający uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328) .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 09.12.2014r. WZON w E. utrzymał w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności i uznał, iż brak jest w stosunku do odwołującej podstaw do wskazania, iż osoba zainteresowana spełnia przesłanki określone w art. 8 ust 3a pkt 1 ustawy z 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym.

(dowód: akta WZON - orzeczenia z dnia (...))

Postanowieniem z dnia 02.03.2015r. sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii i kardiologii (k. 70).

W opinii biegły ortopeda uznał, iż występujące u odwołującej schorzenia powodują niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym na stałe. Biegły wskazał, iż odwołująca porusza się samodzielnie, sprawnie, nie spełnia przesłanek ustawy o ruchu drogowym. Zgodził się ze stanowiskiem WZON.

Biegły kardiolog stwierdził, iż u odwołującej występuje niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym z powodów kardiologicznych. Schorzenia układu krążenia nie spełniają przesłanek ustawy o ruchu drogowym.

(dowód: dokumentacja medyczna k.3,10-69,89-95, opinia k.75-79, 100-102)

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych) . Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującą się do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści powyższych opinii biegłych, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmujących się schorzeniami, które występują u odwołującej.

Nie mniej jednak istotą niniejszego postępowania był zarzut odwołującej o braku przyznania odwołującej karty parkingowej. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym spełnienie przesłanek do nabycia tzw karty parkingowej może zostać stwierdzone jedynie w przypadku osób zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności (bez względu na symbol przyczyny) bądź umiarkowanego

stopnia niepełnosprawności (z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04-O, 05-R, 10-N), w obu przypadkach mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Jak wynika z opinii biegłego ortopedy, ponieważ z uwagi na wyżej cytowany przepis opinia tego biegłego miała istotne znaczenie w sprawie, pomimo stwierdzonych u odwołującej dysfunkcji oraz potwierdzonego umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, nie spełnione zostały przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym. Biegły ustalił, iż u odwołującej występują zmiany powodujące upośledzenie sprawności narządu ruchu, które istotnie obniżają zdolność wykonywania pracy jednak opiniowana porusza się samodzielnie, sprawnie i nie spełnia w związku z tym przesłanek cytowanego przepisu. Tym samym nie ustalono aby u odwołującej występowało znaczne ograniczenie możliwości samodzielnego poruszania się. Jednocześnie biegły kardiolog ustalił u odwołującej umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Zdaniem Sądu, sporządzone opinie są jednoznaczne, rzetelne i miarodajne, a jednocześnie w pełni odpowiadają na tezę postanowienia , na podstawie którego został dopuszczony z nich dowód.

Reasumując, Sąd nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w E..

Wobec powyższego, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i przywołanych przepisów, oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji.

SSR G. R.